

H. Sørensen: Jeg skal begynde med det sidste Vædringsforslag under Nr. 4, og jeg kan da heller ikke Andet end tilraade at stemme imod det paa Grund af de foreliggende Forhold. Selv om Tanken i Forslaget var fuldstændig rigtig, og selv om det kunde afværge, hvad det sigter til at afværge, forekommer det mig, at det ikke har Spor af praktisk Betydning overfor det foreliggende Forhold, og overfor fremtidige Forhold har det heller ikke Betydning uden som advarende. Er man fuldstændig enig med Tanken i Vædringsforslaget, forekommer det mig, at den rigtige Anvendelse deraf er: at gennemføre det ved særlig Lov, saaledes at det faar Betydning overfor fremtidige Baneanlæg. Jeg kan derfor ikke Andet end fraraade at stemme for det, ellersom man paa den Maade bedst lægger sin Velvillie for Lovforslaget for Dagen. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der siger, at han ikke vil lægge det Hindringer i Veien, vil i hvert Fald have hørt af den høitærede Indenrigsministers Foredrag, at det ikke særlig vilde fremme Lovforslaget, at man stemmer for Vædringsforslaget. — Svad derimod Punkt 3 angaar, kan jeg ikke negte, at man paa en vis Maade kan have Sympathi for det; men da jeg hørte, at det strax fik en saa varm Tilslutning fra det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) og senere fra det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Wojfen), har jeg en Anelse om, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) dog maaste vel rask, foreledet af sin særlige Kjærlighed til Bjerre—Banen, var gaaet ind paa dette Forslag. Det, vi altsaa her skulde afgjøre paa et lokalt Forslag, bliver i Virkeligheden dette store Hovedspørgsmaal, hvorledes vi for Fremtiden skulle stille os ligeoverfor Statsbaneanlæg i hele Landet; men det forekommer mig, at det vilde være mere naturligt at tage det ved et større Statsbaneanlæg og ikke ved lokale Anlæg, hvor en saadan Afgjørelse formentlig ikke ret hører hjemme. Jeg tror ikke, man kan indvende herimod, at man derved fikrer den her paagjældende Egni mod at komme til at lide større Ulemper. Det er et Spørgsmaal, om man ikke derved endog affjærer Muligheden for Syllands og Fyns Vedkommende af at komme til at staa paa en nogenlunde rimelig, billig og ligestillet Fod med Sjælland i Henseende til fremtidige Statsbaneanlæg i denne Landsdel. Saafernt det var Tilfældet, at alle Expropriationsudgifter for Sylland og Fyn vare indbetalte, saa at man strax skulde begynde at afdrage Tilslaget her, kunde jeg forstaa, at man var bange for, at der skulde komme Tab derved; men da det saa langt fra er

Tilfældet, at man i Sylland og Fyn er færdig med Afbetalingen, ser jeg ikke, at det praktisk overfor Fremtiden vilde faae stor Betydning, om dette Tilslæg lægges til den øvrige Sum, der endnu skyldes. Det er vistnok iøvrigt i høi Grad tvivlsomt, om man for Syllands og Fyns Vedkommende vilde staa sig ved en Afgjørelse, som lod disse Provinde slippe for fremtidigt Tilskud til Statsbaneanlæg der, selv om der ikke skal ske saadant Tilskud for Statsbaneanlegene paa Sjælland. Det forekommer mig ialtsald, som sagt, at være et Forhold, som ganske anderledes naturligt bør have sin Afgjørelse ved Statsbaneanlæg og ikke nu her ved et lokalt Anlæg. — Bemærkningen om, at de magre Egne Vest for Veile komne til at bidrage til det fede Bjerre Herred, forekommer mig ikke at have Stort at betyde. Disse Egne maa ligesom saa mange andre Egne, saaledes som det for Fyns og Syllands Vedkommende har været Tilfældet fra gammel Tid af, bidrage, hvad enten de faae Nytte af Banen eller ikke, og at der skulde være noget særligt Graaverende i, især ikke, da Befolkningen i Bjerre Herred maa skyde til langt ud over, hvad man har gjort andre Steder i Sylland, forstaaer jeg ikke. Jeg gjentager imidlertid, at jeg ikke ser Andet, end at Alt, hvad man ønsker at opnåa ved Forslaget under Nr. 3, opnaar man ligesaa sikkert ved en Afgjørelse i Fremtiden, og jeg vilde derfor ønske, at det ærede Medlem vilde tage sit Forslag tilbage. — Svad Vædringsforslaget Nr. 1 angaar, skal jeg meget bestemt tilraade at stemme imod det, da det vil være en absolut afgjort Hindring for Lovforslaget. Det forekommer mig heller ikke, at man i lignende tidligere Tilfælde har hørt nogen Klage fra Rigsdagens Side over at Medafbenyttelsen af Statsbanerne er sket paa saadanne Vilkaar, at Staten har været daarlig tjent dermed. Svad man i Almindelighed faar at høre, er, at man fra Ministeriets Side har stillet Vilkaar, strenge nok; men jeg har ikke hørt en eneste Klage over, at man har begunstiget de private Anlæg i nogen Henseende.

Svermøes: Jeg forlangte Ordet paa et meget tidligt Tidspunkt af Debatten idag; men formedelst den Frugtbarhed paa Talere, som altid viser sig ved Ternbænesager, er det først tilfældet mig saa sent, at det Meste af, hvad jeg kunde ønske at fremsætte, allerede er sagt af ærede Medlemmer. Jeg er derfor i det lykkelige Tilfælde at kunne fatte mig meget kort. Til Vædringsforslaget undet Nr. 1 har der jo vist sig stor Kjærlighed fra flere Sider; men denne Kjærlighed synes dog heldigvis ikke at være stærkere, end at man vil fravalde den ligeoverfor den høitærede